

Adevărata Apocalipsă a Apostolului Ioan Evanghelistul

Vladimir Antonov

Tradus din engleză de Jenica Neamu

Dumnezeu este Lumină!

Această Lumină Vie a Conștiinței Divine pătrunde totul cu Sinele Său. Și nu există loc unde această Lumină să nu poată pătrunde!

Este peste tot! Este Temelia vieții și este Refugiul Acelora Care au devenit *Una* cu Ea, după moartea trupurilor Lor.

O, această Lumină! Este atât de frumoasă, atât de sfântă și încântătoare, atât de pură și delicată! Îmi găsesc fericirea deplină numai în Ea, fiind Ea!

Este Temelia cea mai subtilă a Vieții Eterne!

Toate grijile și necazurile umane dispar dacă intri în această Lumină!

Acela Care a cunoscut-O și a devenit Ea strălucește peste lume cu această Lumină, asemănătoare luminii blânde a soarelui de dimineață. De acum încolo, El Însuși risipește întunericul și noi suflete se trezesc la Adevărata Viață! Iar mugurii dragostei încolțesc în ele, fiind încălziți și hrăniți de Lumină!

Această Lumină dă o stare de Calm atât de sfântă și atotpătrunzătoare!

Sunt dizolvat în acest Ocean de Lumină și Calm Binecuvântat...

În acest fel, trăiesc, de-a lungul veacurilor, Aceia Care au cunoscut Lumina și au devenit *Una* cu Ea. Ei există fiind Extaz, Calm, Eternitate și Infinit...

... Iar pe suprafața Oceanului multidimensional al Absolutului vuiesc furtunile: oamenii, în goana lor după iluzii, distrug armonia și crează haos și întuneric...

Dar, din Adâncuri, întruchipați în corpuri umane, vin Aceia Care, din Dragostea Lor Infinită pentru Ocean, aspiră de-a pururi la restabilirea păcii și liniștii pretutindeni. Cu toate acestea, Ei nu pot stăvili întotdeauna haosul uman. Uneori, spulberați fiind de ignoranță, Își sacrifică viețile Lor pământești și se întorc la Beatitudinea Adâncurilor Oceanului pentru ca, mai târziu, să revină la oamenii încarnați...

Unul dintre acești Mesageri ai Adâncurilor a fost Isus, pe Care L-am iubit mai mult ca viața mea, și El mi-a dat Viața!

Toți L-am iubit la nesfârșit!

El era simplu și fără pretenții, tot atât de simplu pe cât era o floare care își oferă parfumul, nectarul și frumusețea; tot atât de simplu pe cât era un izvor care hrănește cu apele sale toate ființele întrupate.

În același timp, El era într-adevăr Măreț, tot atât de Măreț ca Însuși Oceanul din care venise.

El a zâmbit și Lumina s-a răspândit peste tot împrejurul Său! El a adus bucurie, mântuire, pace și fericire deplină! A adus cunoașterea, eliberarea și puritatea! El ne-a oferit Subtilitatea Supremă a Primordialului!

Ce păcat că, în acele vremuri, nu am putut să cuprindem complet și imediat ceea ce El ne-a oferit! “Vasele” noastre au fost prea mici atunci și încă nu erau curate în totalitate...

El și-a dedicat viața Sa nouă și întregii omeniri, astfel încât să ne putem curăța "vasul" și să creștem ca inimi spirituale.

A ajutat multă lume atunci. Și continuă să ajute și acum!

Trebuie să fie mare recunoștința față de El!

Recunoștința deschide “ușa sufletului” și, atunci, El poate intra...

(Scris de Anton Teplyy, Octombrie 2009)